

การประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

AN EVALUATION GENERAL EDUCATION CURRICULUM, VALAYA
ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE,
PATHUM THANI PROVINCE

กานต์ฤทัย คลังพหล¹ ศศิธร จันทมฤก², และวัสน์พร จิโรจพันธ์^{1*}
Kanreutai Klangphahol, Sasithorn Chanthamaruk and Wassaporn Jirojphan

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยกำหนดให้คณะและรายวิชา GE เป็นชั้น (Strata) จำนวน 500 คน และผู้ให้ข้อมูลกลุ่มคณาจารย์ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนวิชาการศึกษาทั่วไป ผู้จัดทำคู่มือหลักสูตร และคณะกรรมการบริหารงานหลักสูตรการศึกษาทั่วไป จำนวน 10 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นแบบประเมินที่มีการตอบสนองเดียว ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ได้ค่าความสอดคล้องมากกว่า 0.80 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยงรายด้าน (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.85

ผลการวิจัยโดยรวมพบว่า การจัดการเรียนสอนของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปจัดตรงตามหลักสูตร หลักสูตรการศึกษาทั่วไปจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning ได้เหมาะสม มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง แต่ด้านเนื้อหาเอกสารที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ยังไม่ครบถ้วนตามเนื้อหา โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรที่จะมีคู่มือสำหรับอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนที่เป็นรูปเล่มและเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ: การประเมินผลหลักสูตร หลักสูตรการศึกษาทั่วไป

¹หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและวัดผล และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

²หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: yingyim8@gmail.com

ABSTRACT

This research is conducted on performance assessment of the General Education Program of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani Province. The objective of this research is to assess the performance of the General Education Program of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani province in term of context, input factors, and process. The research samples were 500 bachelor degree students of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani province. They were selected by using stratified random sampling technique whereby the faculties and GE module were considered as strata. In addition, by using simple random sampling technique, there were also 10 respondents who were faculty members from the General Education program, Developers of the program manual, and Board of Directors of the General Education program. Research instrument was a survey. By assessing the content validity, it was found that the IOC was greater than 0.80. The result of quality assessment of the research instrument on reliability by using Cronbach's alpha coefficient was 0.85.

The result suggested that the execution of the General Education program was well-aligned with the program. The students in the General Education program were appropriately taught through the use of ACTIVE LEARNING. There was a performance assessment based on real condition. Nevertheless, the content in the documents provided was not completed. It is recommended that there should be some concrete manuals or documents for both faculty members and students.

Keywords: Evaluation Curriculum, General Education Curriculum

บทนำ

ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่าง ๆ เน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในเรื่องความคิดสร้างสรรค์กันมาก ทั้งนี้เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะด้านเทคโนโลยี และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะคอยให้คำปรึกษาแนะนำ แล้วให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ฝึกให้ผู้เรียนมีวิธีคิดอย่างหลากหลาย สร้างชิ้นงานจากความคิดของตนเองได้ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนทุกคน ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จึงต้องการให้

นักศึกษาที่เรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยอาจารย์ผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ให้นักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การศึกษาที่พึงประสงค์ในสังคมไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ซึ่งให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีความพร้อมทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรมสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืนซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ หมวดวิชา ศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือ เพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก ประกอบกับความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมกับชีวิตในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นกระแสสำคัญของการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีประสิทธิภาพจึงต้องมีการประเมินหลักสูตร

ทั้งนี้ การประเมินหลักสูตรในสถาบันอุดมศึกษา นอกจากผู้ใช้หลักสูตรจะประเมินเพื่อพิจารณาตรวจสอบระบบการบริหารหลักสูตรเพื่อปรับปรุงคุณภาพตามขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรแล้ว ยังต้องปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยแสดงการปรับปรุง ดัชนีด้านมาตรฐาน และคุณภาพการศึกษาเป็นระยะอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนา หลักสูตรอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2558) นอกจากนี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้ กำหนดไว้ในมาตรา 47 ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาในทุกกระดับ ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพ ภายนอก และมาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ประกอบกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education, TQF: HEd) เพื่อให้สถาบัน

อุดมศึกษาได้พัฒนาหรือปรับปรุงรายละเอียดของหลักสูตร อันนำไปสู่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ได้รับพระราชกฤษฎีกาจากสมเด็จพระราชปิตุจฉาเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร ทรงมีพระเมตตาต่อการศึกษา ของกุลสตรีไทย จึงประทานอาคารพร้อมที่ดินประมาณ 4 ไร่ ให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2475 ปัจจุบันคือ เลขที่ 153 ถนนเพชรบุรี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร โดยย้ายนักเรียนฝึกหัดครูและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.7-8) มาจากโรงเรียนเบญจมราชาลัย อาจารย์ใหญ่คนแรก คือ อาจารย์นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาส์น โรงเรียนใช้ชื่อย่อว่า พ เป็นสัญลักษณ์ และสีเขียวเป็นสีประจำโรงเรียน เนื่องจากเป็นสีประจำวันประสูติของพระองค์ สถานศึกษาแห่งนี้ได้ปฏิบัติภารกิจด้านการศึกษา ทั้งแผนกฝึกหัดครู และแผนกสามัญด้วยดีตลอดมา และได้พัฒนาปรับเปลี่ยนสถานภาพและค่านามานี้ชื่อ ตามความเหมาะสม จนวันที่ 21 สิงหาคม 2545 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์” รวมระยะเวลา 85 ปี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนานักศึกษาที่จะส่งผลต่อการปฏิรูปการศึกษา ของชาติ และด้วยพันธกิจที่สำคัญ คือ มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าว จึงต้องการที่จะประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ทั้งนี้เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ด้านบริบท
2. ประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ด้านปัจจัยนำเข้า
3. ประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ด้านกระบวนการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ 1) นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีการศึกษา 2559 ทุกคณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี และ 2) อาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ผู้จัดทำคู่มือหลักสูตร คณะกรรมการบริหารงานหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ปีการศึกษา 2559

กลุ่มตัวอย่าง

1) ขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาที่เรียนวิชา GE ในปีการศึกษา 2559 ได้นักศึกษาจำนวน 500 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยกำหนดให้รายวิชา GE 101 - GE 105 เป็นชั้นภูมิ (Stratum) แสดงดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

รายวิชา	จำนวน (คน)
GE 101	100
GE 102	100
GE 103	100
GE 104	100
GE 105	100
รวม	500

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
ครุศาสตร์	116	23.19
วิทยาการจัดการ	46	9.28
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	127	25.42
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	48	9.65
เทคโนโลยีการเกษตร	20	3.90
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	143	28.56
รวม	500	100.00

2) ผู้ให้ข้อมูลในส่วนของอาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ผู้จัดทำคู่มือหลักสูตร คณะกรรมการบริหารงานหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มีจำนวน 10 ท่าน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะเป็นแบบประเมินที่มีการตอบสนองเดียว รายละเอียดมีดังนี้

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการ และโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการจะวัดนำมาพัฒนาแบบประเมินเพื่อให้เหมาะกับบริบทในสถาบันอุดมศึกษา และเพื่อกำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษาแล้ว

ขั้นตอนที่ 3 สร้างข้อคำถามตามนิยามเชิงปฏิบัติการ แล้วนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นร่วมกันพิจารณาและตรวจสอบกันในคณะผู้วิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนาเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ฉบับร่าง

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัยและการประเมินทั้งหมด จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ ความถูกต้องชัดเจนของภาษา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพิ่มเติมโดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีความเห็นสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.80

ขั้นตอนที่ 5 คณะผู้วิจัยปรับปรุงแบบประเมินฉบับร่างจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยงรายด้าน (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) จำนวน 30 คน

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบประเมินที่ผ่านเกณฑ์การวิเคราะห์ความเที่ยง คณะผู้วิจัยคัดเลือก และปรับปรุงแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์หลังจากที่ทำการทดลองใช้ แล้วนำไปใช้จริง โดยได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.85

การเก็บรวบรวม

ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปประเมินหลักสูตร 3 ด้าน รายละเอียดมี ดังนี้

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการประเมิน ระยะระหว่างประเมิน และระยะหลังการประเมิน

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการประเมิน

เตรียมการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย กำหนดกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขอบเขตการรับผิดชอบในคณะผู้วิจัย และออกแบบการประเมิน นิยามความต้องการจำเป็น จัดทำเครื่องมือวิจัย

ระยะที่ 2 ระยะระหว่างประเมิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล)

คณะผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ที่ผู้วิจัยต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลและจัดลำดับความต้องการจำเป็น และแปลความหมาย

ระยะที่ 3 ระยะหลังการประเมิน (การนำผลไปใช้ประโยชน์)

ระบุปัญหาที่เกิดขึ้นและต้องการแก้ไข ระบุทางเลือกและแนวทางแก้ไข เสนอแนะแนวทางการพัฒนาองค์กร เผยแพร่ผลการประเมิน และเตรียมการวางแผนการดำเนินงานเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดขึ้นจากความต้องการจำเป็น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ก่อนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล โดยดำเนินการตรวจสอบทุกรายการในแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้นผู้วิจัยจึงเริ่มดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS for Windows แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยสถิติพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานของการวิจัย

ทั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวิธีการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดสรุปตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สรุปการประเมินหลักสูตร 3 ด้าน

ประเมินหลักสูตร	กลุ่มตัวอย่าง	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
ด้านบริบทหลักสูตร (Context) วัตถุประสงค์ โครงสร้าง รายวิชา	ผู้จัดทำคู่มือหลักสูตร คณะกรรมการ บริหารงานหลักสูตร การศึกษาทั่วไป ผู้สอน	Focus Group โดยใช้ แบบสัมภาษณ์	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของมาตรา ประมาณค่า
ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ห้องเรียน สื่อการเรียนรู้ อาจารย์	ผู้จัดทำคู่มือหลักสูตร คณะกรรมการ บริหารงานหลักสูตร การศึกษาทั่วไป ผู้สอน นักศึกษา	Focus Group โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ และ แบบสอบถาม เกี่ยวกับความพร้อม ศักยภาพครูผู้สอนสื่อการ เรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ งบประมาณ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของมาตรา ประมาณค่า
ด้านกระบวนการ (Process) การจัดการเรียนรู้ วัดประเมินผล	ผู้จัดทำคู่มือหลักสูตร คณะกรรมการ บริหารงานหลักสูตร การศึกษาทั่วไป ผู้สอน นักศึกษา	Focus Group โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ และ แบบสอบถาม การจัดการเรียนรู้ วัด ประเมินผล และ การบริหารหลักสูตร	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของมาตรา ประมาณค่า

ผลการวิจัย

ผลการประเมินหลักสูตรด้านบริบทของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้น
ด้านกระบวนการ

1. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านบริบทของหลักสูตร สรุป จาก Focus Group พบว่า

1.1 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถาม
ทุกท่าน เห็นว่ามีความเหมาะสม แต่มีข้อเสนอแนะว่า การศึกษาทั่วไปต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร
โดยจัดตั้งคณะกรรมการในการปรับปรุงหลักสูตรและคณะกรรมการชุดดังกล่าว ควรมีหน้าที่นิเทศ
ติดตาม อีกทั้งควรแยกเป็นเนื้อหาแต่ละวิชาให้ชัดเจน ไม่ควรมีความทับซ้อน

1.2 ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาทั่วไป เรื่อง จำนวนหน่วยกิต
ในแต่ละวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าไม่เหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะ ให้ปรับจำนวน
หน่วยกิต ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่แยกออก

1.3 ความเหมาะสมของรายวิชาหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ที่มีการบูรณาการ ผู้ตอบ
แบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าเหมาะสม โดยให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการอบรมอาจารย์ผู้สอน

2. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

2.1 ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร
โดยนักศึกษา

ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรเกี่ยวกับ
ความพร้อมและศักยภาพของครูผู้สอน สื่อการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ ของนักศึกษา

ตารางที่ 4 ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหาวิชาที่สอน อย่างลึกซึ้ง	4.16	0.74	มาก
2. อาจารย์มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ได้อย่างหลากหลาย	4.11	1.47	มาก
3. อาจารย์มีความรับผิดชอบในการสอน	4.40	1.32	มาก
4. อาจารย์มีความเชี่ยวชาญในการแนะนำการทำโครงการ (Project Approach) อย่างมีระบบ	4.26	1.76	มาก
5. อาจารย์มีการตรวจสอบงานที่มอบหมายและให้ข้อมูล ย้อนกลับ (คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ) อย่างสม่ำเสมอ	4.17	0.84	มาก
6. หลักสูตรการศึกษาทั่วไปมีสื่อธรรมชาติ (พืช สัตว์ สิ่งของ และอื่น ๆ) ที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้	3.76	0.83	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
7. อาจารย์มีการนำเอกสารประกอบการสอน หนังสือ หรือ ตำรา ที่อาจารย์แต่งขึ้นเองมาใช้ในการเรียนการสอน	3.75	0.90	มาก
8. หนังสือ ตำรา เอกสาร ที่ใช้ประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชาที่สอน	3.80	0.90	มาก
9. นักศึกษาได้รับการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้ในการจัดทำโครงการ	3.76	0.95	มาก
10. อาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อ	4.18	0.84	มาก
11. หลักสูตรการศึกษาทั่วไปมีแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย	3.99	0.84	มาก
12. หลักสูตรการศึกษาทั่วไปมีแหล่งการเรียนรู้ที่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา	3.89	0.85	มาก
13. หลักสูตรการศึกษาทั่วไปมีแหล่งการเรียนรู้ที่ช่วยจุดประกายความเป็นนักศึกษาในศตวรรษที่ 21	3.84	0.85	มาก
14. หลักสูตรการศึกษาทั่วไปจัดแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้ของนักศึกษา	3.95	0.83	มาก
15. แหล่งการเรียนรู้นอกมหาวิทยาลัยมีความเหมาะสมต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.89	0.93	มาก
รวม	3.98	0.62	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ภาพรวมของปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก โดยมี $\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.62 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด ได้แก่ อาจารย์มีความรับผิดชอบในการสอน รองลงมาคือ อาจารย์มีความเชี่ยวชาญในการแนะนำ การทำโครงการ (Project Approach) อย่างมีระบบ และอาจารย์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและใช้สื่อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40, 4.26 และ 4.18 ตามลำดับ มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.32, 1.76 และ 0.84 ตามลำดับ

ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารงาน ผู้จัดทำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรการศึกษาทั่วไป พบว่า

1. ความเหมาะสมของจำนวนนักศึกษาต่อห้องเรียนสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เหมาะสม โดยให้ความเห็นว่านักศึกษาเยอะเกินไป
2. ความตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปในการนำสื่อการเรียนรู้มาใช้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าตรงตามวัตถุประสงค์
3. คุณวุฒิของผู้สอนในหลักสูตรการศึกษาทั่วไป พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าผู้สอนคุณวุฒิตรงตามศาสตร์ แต่ได้ให้ความเห็นว่า ผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ

ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร

3. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร โดยนักศึกษา

ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ของนักศึกษา

ตารางที่ 5 ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ	4.11	0.81	มาก
2. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความสามารถของนักศึกษาเป็นรายบุคคล	3.84	0.94	มาก
3. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของนักศึกษา	3.86	0.88	มาก
4. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลาย	3.91	0.94	มาก
5. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์สังเคราะห์	3.99	0.86	มาก
6. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	4.18	0.87	มาก
7. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม	3.99	0.88	มาก
8. อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักศึกษารู้จักวิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	4.09	0.84	มาก
9. อาจารย์ส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักศึกษาเต็มตามศักยภาพ	3.93	0.91	มาก
10. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.14	0.85	มาก
11. อาจารย์แจ้งวิธีการวัดผลและประเมินผลแต่ละครั้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า	4.10	0.87	มาก
12. อาจารย์นัดหมายเวลาการวัดผลและประเมินผลแต่ละครั้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า	4.09	0.86	มาก
13. อาจารย์วัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ	3.97	0.92	มาก
14. อาจารย์วัดผลและประเมินผลครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ	3.98	0.91	มาก
15. อาจารย์มีการวัดผลและประเมินผลโดยใช้วิธีการที่หลากหลาย	3.94	0.93	มาก
รวม	4.00	0.67	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ภาพรวมของการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก โดยมี $\bar{X} = 4.00$, $S.D. = 0.67$ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด ได้แก่ ลำดับแรก คือ อาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง รองลงมา คือ อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18, 4.14 และ 4.11 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87, 0.85 และ 0.81

4. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารงาน ผู้จัดทำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรการศึกษาทั่วไป พบว่า

4.1 การจัดการเรียนสอนของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าตรงตามหลักสูตร

4.2 ความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสม

4.3 การวัดประเมินผลตามสภาพจริงของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเห็นว่าการวัดประเมินผลตามสภาพจริง

4.4 ความเหมาะสมและครบถ้วนตามเนื้อหาของเอกสารที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าไม่มีความเหมาะสมและครบถ้วนตามเนื้อหา โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรที่จะมีคู่มือสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นรูปเล่ม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย การประเมินผลหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านบริบทของหลักสูตร สรุปรจาก Focus Group พบว่า โดยรวมผู้ตอบคำถาม เห็นว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มีความเหมาะสมแต่ทั้งนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะ ว่าควรจัดตั้งคณะกรรมการในการปรับปรุงหลักสูตรโดยมีหน้าที่ปรับปรุง พัฒนาและมีหน้าที่ติดตามผู้ใช้หลักสูตร อีกทั้งควรแยกเป็นเนื้อหาแต่ละวิชาให้ชัดเจน ไม่ควรมีความทับซ้อน และการบูรณาการของรายวิชาหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มีความเหมาะสมเนื่องจากหลักสูตรมีการบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ ที่จำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนในศตวรรษนี้ สอดคล้องกับ UNESCO (2017) ซึ่งได้กล่าวว่า การศึกษาในระดับอุดมศึกษาควรให้ความสำคัญต่อบูรณาการความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเอง สามารถแก้ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อนและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (2552) กล่าวว่า การสอนวิชาศึกษาทั่วไป เป็นวิชาแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary Studies) ไม่สอนโดยเน้นศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่ง ส่วนประเด็นเรื่องจำนวนหน่วยกิตในแต่ละวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าไม่เหมาะสม โดยมีข้อเสนอแนะให้ปรับจำนวนหน่วยกิต ให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่แยกออก

2. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร โดยนักศึกษาพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.98 โดยอาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจ ในเนื้อหารายวิชาที่สอนอย่างลึกซึ้ง เชี่ยวชาญในการแนะนำการทำโครงการ มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย มีความรับผิดชอบในการสอนและมีการตรวจสอบงานที่มอบหมายและให้ข้อมูลย้อนกลับ (คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ) อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ สนิท พาราษฎร์, พัทณี กุลพานันท์ และสายรุ้ง สอนสุภาพ (2559) ที่กล่าวว่า ด้านคุณลักษณะ อาจารย์ผู้สอน ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำ หลักสูตร นักศึกษาที่กำลังศึกษา และนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่าการปฏิบัติ/ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนมี คุณวุฒิและความรู้ความสามารถเหมาะสมตรงตามสาขาที่สอน มีวิธีการสอนที่จะทำให้ นักศึกษามีทั้งความรู้และปฏิบัติได้จริงจัดอาจารย์ผู้สอนได้เหมาะสม สมกับรายวิชาที่เปิดสอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อาจารย์ ผู้สอนสามารถให้คำแนะนำ ดูแล เอาใจใส่นักศึกษาได้เป็นอย่างดี ตลอดจนมีความอดทนให้กำลังใจและมีความตั้งใจที่จะให้การ ช่วยเหลือนักศึกษาทั้งใน และนอกเวลาเรียน และผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร โดยนักศึกษา ยังพบอีกว่า หลักสูตรการศึกษาทั่วไปจัดแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนรู้ ของนักศึกษา มีแหล่งการเรียนรู้ภายในและภายนอกที่เพียงพอที่ช่วยจุดประกายความเป็นนักศึกษา ในศตวรรษที่ 21 รวมถึงนักศึกษาได้รับการสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้ในการจัดทำ โครงการ และหนังสือ ตำรา เอกสารที่ใช้ประกอบการสอนมีความเหมาะสมกับเนื้อหาในรายวิชาที่สอน สอดคล้องกับ ฐานิดา พาราษฎร์ (2556) พบว่า ผลการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรการประเมิน หลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ด้านสื่อการเรียน ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน ที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553 มีความเหมาะสมในระดับมาก และเอกสารประกอบการเรียน ตำรา มีความสอดคล้องกับเนื้อหาของแต่ละรายวิชา และผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารงาน ผู้จัดทำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรการศึกษาทั่วไป พบว่า จำนวนนักศึกษาต่อห้องเรียนสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า ไม่เหมาะสม โดยให้ความเห็นว่าผู้สอนมีคุณวุฒิตรงตามศาสตร์ แต่จำนวนผู้สอนยังไม่เพียงพออีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนนักศึกษาต่อห้องเรียน มากเกินไป

3. ผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร เกี่ยวกับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ของนักศึกษา พบว่า การประเมินหลักสูตรการศึกษา ทั้งหมด ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษามีความเห็น ว่า ผลที่ได้จากการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม ราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ทำให้เกิดประโยชน์และการเรียนรู้ที่สำคัญจากการที่ อาจารย์จัดกิจกรรม การเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความถนัดและ ความสนใจของนักศึกษา โดยใช้รูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้นักศึกษารู้จักวิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ได้คิด

วิเคราะห์ สังเคราะห์ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม คำนึงถึงความสามารถของนักศึกษาเป็นรายบุคคล อาจารย์แจ้งวิธีการวัดผลและประเมินผลแต่ละครั้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า นัดหมายเวลาการวัดผลและประเมินผลแต่ละครั้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า วัดผลและประเมินผลครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และ การปฏิบัติ อย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องผลการวิจัยของ มานี แสงหิรัญ (2554) และ พิมลพรรณ เพชรสมบัติ พระมหาสุติภัก อภินโนโท และอธิพงษ์ เพชรสุทธิ (2559) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร พบว่า ด้านกระบวนการของหลักสูตรนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ มีการใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย การวัดและประเมินผลมีหลักการที่แน่นอนชัดเจน โปร่งใส เป็นไปได้ มีวิธีการวัดที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทรายวิชา ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ด้านกระบวนการของหลักสูตร โดยคณะกรรมการบริหารงาน ผู้จัดทำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรการศึกษาทั่วไป พบว่า การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ตรงตามหลักสูตร มีความเหมาะสมของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning การวัดประเมินผลตามสภาพจริงของหลักสูตรการศึกษาทั่วไป มีการวัดประเมินผลตามสภาพจริง และความเหมาะสมและครบถ้วนตามเนื้อหาของเอกสารที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ไม่มีความเหมาะสมและครบถ้วนตามเนื้อหา โดยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรที่จะมีคู่มือสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นรูปเล่ม

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนการสอน ควรเน้นการปฏิบัติมากกว่าการบรรยาย และควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน
2. การจัดสรรห้องเรียน จำนวนนักศึกษาควรมีความเหมาะสมกับห้องเรียน
3. ผู้สอน ควรมีการประชุมวางแผนในการจัดการเรียนการสอน ให้ชัดเจนก่อนทำการสอนทุกครั้งและมีการเตรียมความพร้อมในการสอนและเอกสารต่าง ๆ
4. ผู้สอนควรมีการจัดการเรียนการสอนที่เป็นลักษณะกิจกรรมในชั้นเรียน นอกเหนือจากสอนด้วย ppt และกิจกรรมตามงาน GE เท่านั้น บางรายวิชาหากมีเนื้อหาที่สามารถนำสู่สถานที่จริงได้ ควรให้นักศึกษาได้ไปศึกษาสถานที่จริง
5. ผู้สอน ควรมีหลักเกณฑ์ในการให้คะแนนที่ชัดเจน
6. วิชา GE มีหน่วยกิตที่เยอะมากเกินไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาขอบเขตประเด็นของการประเมินให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น การประเมินด้านการรู้เท่าทันแหล่งฝึกประสบการณ์ อาจจะใช้ข้อมูลของผู้ใช้บัณฑิต หรือสถานศึกษา ประกอบการพิจารณาประเมินความสามารถในด้านนี้ด้วย เป็นต้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี งบประมาณแผ่นดิน โอนผ่านสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- ฐานิดา พาราษฎร์. (2556). **การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, พระมหาชุตีภัก อภินนโท และอธิพงษ์ เพชรสุทธิ. (2559). **การพัฒนาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตตามหลักปรัชญาการศึกษาทางพระพุทธศาสนา**. การประชุมวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 54.
- มานี แสงหิรัญ. (2554). **การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์**. **วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์**. 9(2): 38-39.
- สนธิ พาราษฎร์, พัทนี กุลพานันท์ และสายรุ้ง สอนสุภาพ. (2559). **การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. **วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**. 11(2): กรกฎาคม-ธันวาคม.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2558). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <http://www.nesdb.go.th>. (2559, 14 มีนาคม).
- UNESCO. org. (homepage on the internet). **A Holistic and Integrated Approach to Values Education for Human Development**. (cited 2017 October 31). Available from: <http://unesco.org/images/0012/00127914e.pdf>.